

Eind december neemt Denis Volckaert afscheid van CRV.

De overstap naar de Vlaamse Dierengezondheidszorg Vlaanderen betekent niet alleen een baan dichterbij de eigen familie in Merelbeke, maar ook een einde aan 28 jaar werken in de veeverbetering.

Een nieuwe computer – een Apple 2 met 16 kB – eind jaren zeventig. Er is weinig voorstellingsvermogen voor nodig hoe trots Denis Volckaert en zijn broer moeten zijn geweest toen ze tijdens hun studie een computer aanschafte van hun bijeengeschaapte spaargeld. 'Toen het ons vervolgens lukte om het geheugen uit te breiden naar 128 kB dachten we echt dat we de wereld ermee konden verbeteren', schetst Denis Volckaert de situatie. 'We zijn 's avonds Gent in gegaan en hebben het tot diep in de nacht uitgebreid gevierd.' Het benutten van de mogelijkheden van de computer vormt een rode draad in de carrière van Denis Volckaert (52). Zijn loopbaan in de veeverbetering startte in 1981 in Vlaanderen toen hij als eerste bedrijfsinspecteur zijn inspectiegegevens aan de computer toevertrouwde en eindigt als CRV-directeur dienstverlening en verkoop in decem-

ber 2008. 'Bij het toetreden tot de directie van CR Delta in 2002 heb ik gezegd dat ik de functie voor vijf jaar zou aanvaarden', verduidelijkt Volckaert zijn besluit. 'Dat is iets langer geworden omdat onverwacht directeur Jan Jansen in 2007 de directie verliet. Ik vond het niet fair richting de organisatie om op dat moment ook te vertrekken. Nu is het moment gekomen dat de balans tussen mijn familie en de organisatie naar de familie doorslaat.' De drukke werkweken maken het niet verwonderlijk dat familiale motieven de aanleiding zijn tot een afscheid. Volckaert verbleef afgelopen jaren wekelijks minimaal drie dagen in Arnhem op kantoor, een dag 'in de regio' en de resterende tijd werd veelal gebruikt voor buitenlandse reizen. De zorg voor de twee kinderen en het huis in het Vlaamse Merelbeke met de ouderlijke boerderij en gronden kwam met name

op de schouders van zijn vrouw Nadine en zijn ouders terecht.

Oneerlijk spel

Met genoegen blikt Volckaert terug op 28 jaar werken in de veeverbetering. Goede herinneringen heeft hij aan het inspectiewerk, het dankzij de computer snel kunnen leveren van analyses en de discussies met veehouders. 'Mijn werkwijze was nieuw; alles wat ik deed was van meerwaarde voor de veehouder. Het leveren van toegevoegde waarde voor de veehouder en voor de organisatie heb ik mijn hele carrière voor ogen gehouden.' Goede herinneringen heeft hij ook aan het opzetten van een informatica-afdeling (IPAR) in 1985 en het uiteindelijk samenvoegen van het zwartbontstamboek en het holsteinstamboek. Maar er zijn ook minder goede herinneringen; Volckaert draait er niet omheen. De fusieperiode van de 'oude VRV' met de provinciale rundveeteeltverenigingen naar de 'nieuwe VRV' is wat hem betreft geen schoolvoorbeeld van vertrouwen en samenwerking. 'Het oneerlijke spel dat sommige provinciale bestuurders speelden om te beletten dat één gezamenlijke Vlaamse organisatie tot stand zou komen in 1992-1993 was niet prettig.' Volckaert gaf leiding aan het oude

Peter Broeckx: 'Van confronterend naar diplomatiek en communicatief'

'Vastberaden, eerlijk en integer.' Het zijn de eerste woorden die melkveehouder Peter Broeckx uit Dessel te binnen schieten bij de naam Denis Volckaert. Broeckx maakte in diverse VRV-bestuursfuncties de carrière van Volckaert van dichtbij mee. 'Zijn rationele stijl, die hij baseerde op grondig onderzoek, kon in de beginperiode voor diverse bestuurders wel eens confronterend zijn. Daar heeft hij geleerd dat gelijk hebben niet altijd gelijk krijgen betekent. In zijn beginjaren kwam hij wel eens wat

hoekig over, maar hij heeft na die jaren zichzelf sterk ontwikkeld op diplomatie en is communicatief erg sterk geworden.' Broeckx prijst de inzet van Volckaert voor de holsteinisering maar ook zijn internationaliseringsvisie. 'Dat verdient respect, Denis liep ver voor anderen uit in zijn analyses. In zijn werkwijze was hij altijd duidelijk, je wist dat Denis niet werkte met een verborgen agenda. Dat zorgde er altijd voor dat samenwerking prettig en zakelijk bleef.'

VRV, waarbij de fokprogramma's en de informatieverwerking waren ondergebracht. De provinciale verenigingen waren verantwoordelijk voor de dienstverlening, maar de introductie van het melkquotum zorgde voor een terugval van het aantal koeien en daarmee de ki-dienstverlening. Ook de vermindering van overheidsgelden zorgde voor rode cijfers bij de provinciale verenigingen, terwijl Volckaert en zijn team wel geld verdienden met informatieverwerking en de import van holsteinsperma. 'Een nieuwe landelijke vereniging was beslist noodzaak', stelt Volckaert, die als crisismanager was aangesteld. 'Op een omzet van 15 miljoen euro maakten de verenigingen gezamenlijk 2,2 miljoen verlies. Maar om

Internationalisatie is meer dan alleen export van producten

over te gaan van vijf besturen met totaal zestig bestuurders naar één bestuur met tien bestuurders, moet je wel een goed plan hebben.'

In 1993 was de fusie na veel emotionele discussies een feit en er werden in het eerste jaar meteen zwarte cijfers behaald. 'Iedereen was uiteindelijk gelukkig met het eindresultaat. Maar de eerste vergadering met het nieuwe bestuur vertelde ik dat dit pas het begin was. Ons fokprogramma van 25 zwartbonte en 20 roodbontstieren was eenvoudig te klein, we moesten de landsgrenzen over.'

Instelling mensen bepalend

Die grens werd de grens met Nederland. Volckaert staat op, strekt zijn benen en loopt wat heen en weer door zijn kantoor. Hij wijst op een schilderij aan de muur van Bonnie Mohr, waarop een nieuwsgierige koe staat afgebeeld. 'Het draagt de titel "Attitude is everything". Vrij vertaald betekent het "instelling/houding is alles". Dit schilderij hangt hier niet voor niets; die titel is voor mij heel erg waardevol. De instelling van mensen is bepalend voor succes. Dat gold ook bij de samenwerking met CR Delta. De bestuursvoorzitters Peter Broeckx

Vertrekkend CRV-directeur Denis Volckaert slechtte provinciale én nationale grenzen

Grensverleggende ideeën

van VRV en Hans Huijbers van CR Delta vonden elkaar en ook ik had meteen een goede klik met de directie van CR Delta. Goed menselijk contact is de start van een goede samenwerking.'

Niet dat Volckaert louter op gevoel afging, hij had de feiten wel degelijk op een rij. Er was al contact geweest met diverse internationale ki-organisaties om de mogelijkheden voor samenwerking met VRV te zoeken. 'Eigenlijk was het heel simpel: Wallonië was te klein om mee te tellen op wereldniveau, Duitsland had geen goed vleesveeprogramma en Frankrijk had wel een vleesveeprogramma, maar daar moest ons witblauwprogramma te veel concurreren met lokale rassen. Samenwerken met Nederland was een logische stap, omdat er naast goede rood- en zwartbontfokprogramma's ook mogelijkheden waren voor de afzet van witblauwsperma via gebruikskruising.'

Integratie geslaagd

Volckaert trad toe tot de directie van de combinatie CR Delta-VRV en werd verantwoordelijk voor de verkoop en dienstverlening. In een krimpende thuismarkt geen gemakkelijke opdracht om twee culturen, de Vlaamse en de Nederlandse, zo te vormen dat ze op bedrijfsniveau succesvol opereren. Volckaert wuift het probleem weg en wijst nogmaals naar het schilderij. 'Het is allemaal mensenwerk, zowel bij medewerkers als bij veehouders. Natuurlijk is de boer zakelijker geworden en kijkt hij naar de toegevoegde waarde van producten en diensten. Daar kan een coöperatie juist een belangrijke rol bij spelen.' Volckaert telt het op zijn vingers af. 'Een coöperatie kan als geen ander een goed prijs-kwaliteitsniveau leveren. Een coöperatie staat garant voor transparantie, veehouders hebben er zeggenschap en er is ruimte voor discussie.'

Hij blijft even stil, maar als er geen reactie komt, vervolgt hij: 'Dat de integratie geslaagd is, kun je daarnaast feitelijk onderbouwen met cijfers. Nog nooit had CRV zo'n grote omzet en zo'n grote winst als dit jaar. Zelfs vzw VRV schrijft na vier jaren van rode cijfers het voorbije jaar in het zwart. Zoiets bereik je niet wanneer er onvoldoende wordt samengewerkt.'

Duaal gevoel vleesveehouders

Denis Volckaert is zelf het schoolvoorbeeld van integratie. Zijn onvervalste

Vlaamse tongval valt op in Nederland, terwijl hem in Vlaanderen tijdens lezingen regelmatig verweten wordt dat hij wel erg veel Nederlandse woorden gebruikt. Cultuurverschillen binnen een organisatie die wereldwijd opereert zullen er altijd zijn, maar volgens Volckaert heeft CRV al flinke stappen gemaakt in de weg naar verdere internationalisatie. 'Veel collega-coöperaties denken bij internationalisatie alleen aan de export van producten. Die fase is CRV al ver voorbij. Wij investeren in CRV Lagoa, in Tsjechië, in Nieuw-Zeeland, Duitsland en Luxemburg en we beschouwen en benoemen in onze communicatie elk van deze landen heel bewust als onze thuismarkt. Wanneer je dat gevoel kunt doorgeven aan klanten en medewerkers – en dat lukt nu nog beter met een uniforme naam – dan is de internationalisatie geslaagd.'

Ook de totstandkoming van BBG, het samenwerkingsverband voor Belgisch witblauw met de Waalse zusterorganisatie AWE ziet Volckaert als investeren in een thuismarkt. Maar Volckaert kent ook de kritische geluiden van de Vlaamse vleesveehouders over onvoldoende begrip voor een sector die in financieel zwaar weer moet opereren. 'Vleesveehouders hebben een duaal gevoel. Ze zijn CRV-lid, maar het hart van het witblauwfokprogramma ligt in Wallonië. Het is begrijpelijk dat ze zich daartoe voelen aangetrokken. Maar BBG, waarin wij weliswaar een minderheidsbelang hebben, heeft geen bestaansrecht zonder CRV. Dankzij de vele gebruikskruisingen kan het fokprogramma blijven bestaan. Het is voor ons de taak dat beter te communiceren en het BBG-programma beter te integreren binnen CRV in goed overleg met onze parter AWE.'

Dierengezondheidszorg

Volckaert verlaat naar eigen zeggen een 'supergezonde organisatie met alle mogelijkheden om haar ambities in de wereld ook waar te kunnen maken'. Zelf heeft hij een nieuwe uitdaging gevonden bij Dierengezondheidszorg Vlaanderen als algemeen directeur. Toch blijft hij zijdelings nog betrokken bij CRV. 'Wanneer er projecten zijn waarvan de directie denkt dat ik deze goed invulling kan geven, dan pak ik die nog graag op.' Denis Volckaert kan zelfs na 28 jaar de veeverbeteringssector nog altijd niet loslaten.

Jaap van der Knaap

